

เธอยืนรอเพื่อนอยู่ดีๆ แต่มีคนจอบุชายเข้ามาทักเธอตัวตลก
เดี๋ยวนี้ขี้เล่น... ถึงจะหล่อ แต่เธอก็นึกไม่ไว้หน้าเขารอน!

Reality

Love

ลวง

รักร้าย

จากนาย

ซูเปอร์สตาร์

Rose Quartz เขียน

Jamsai
ประทีปใจคุณ

ผู้หญิงอะไร
ชื่อประจลาด

อ้อ%ดาอึ%

Jamsai Love Series

Reality Love ลวงรักร้ายจากนายชูเปอร์สตาร์

Rose Quartz ใช้นู

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-0500-2

ภาพประกอบ พักตร์ปรีดิ์ เฉี่ยวศิริ (kappa)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม ภัทรมน ประสารสุขลาภ (kao)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai
ประกับใจคุณ

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4848

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จางถนนม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ทักทาย

สวัสดีค่ะนักอ่านผู้แสนแจ่มใสแถมยังร่าเริงของมยองนัง ^_^ กลับมาพบกันอีกครั้งแล้ว คิดถึงคนสวยคนนี้นักนัยเยย ฮ๊ะ! ออย่าเขินอายๆ คิดถึงเค้ากับบอกมาซะดีๆ มยองนังไม่ว่าอะไรหรอกจ้า~ ครีๆ

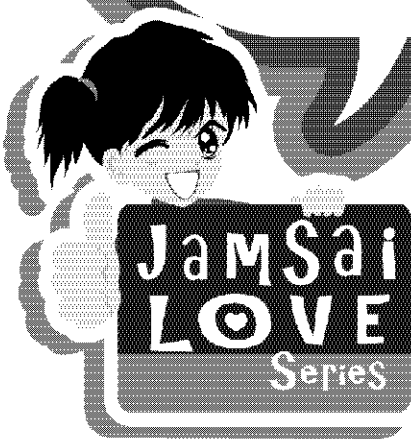
และนี่ก็ได้เวลาเหมาะสมที่นักเขียนสาวผมยาวสวย Rose Quartz นำผลงานเรื่องล่าสุดอย่าง 'Reality Love ลวงรักร้ายจากนายซูเปอร์สตาร์' มาส่งถึงมือเพื่อนๆ กันแล้วจ้า ยังจำ 'สิมิลัน' เพื่อนของนางเอกเรื่อง 'Love Vaccine วัคซีนร้ายทำลายให้หลงรัก' กันได้อยู่ใช่ไหมคะ นั่นแหละคะ วันนี้สิมิลันได้เป็นนางเอกกับเขาบ้างแล้วน้า~ แถมยังโชคดีสุดๆ ที่ได้มาเจอกับ 'อันดามัน' ซูเปอร์สตาร์หนุ่มสุดหล่อ >///< แหม แค่นี้ก็บอกอยู่กลางๆ แล้วว่าสองคนนี้น่าจะเป็นเนื้อคู่ หนึ่งคู่ กระดุกคู่ นี่ถ้ามีลูกคงต้องชื่อน้องทะเลแล้วละ ฮ่าๆ

มยองนังไม่พลาดแล้วละ เห็นว่าอากาศดีดีอารมณ์ก็เลยดีตามไปด้วย ดังนั้นปล่อยเพื่อนๆ ไปเฮฮา ล้อลากับเรื่องราวของทั้งคู่ดีกว่า ว่าแต่พร้อมกันหรือยังคะ ถ้าพร้อมแล้วก็ let's go ไปอ่านกันได้เลย (^.^)/

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

รู้จัก

ห้กเขียน

ไ้ล่านักอ่านที่น่ารักของแจ่มใสทุกคนจ้าา~ เป็นใจกันบ้างเอ่ย หวังว่าทุกคนจะสบายดีกันน้า~ โรสควอตซ์เองก็สบายดีคะ ฮึๆ คิดถึงนะเนี่ย ไม่ได้ออกมาทักทายเสียนานเชียว TAT แง้

มาคราวนี้ในที่สุดสาวแสบนิดๆ คั่นหน่อยๆ อย่างสติมันก็ได้มีบทบาทบ้างเสียที ฮะๆ นอกจากสติมันแล้วก็ยังมีหนุ่มหล่อนิสัยดีอย่างอันดามันฟวงติตมาด้วย เรื่องราวของคนทั้งคู่จะเป็นอย่างไร เชิญเปิดหน้าต่อไปโลดดด

มีความสุขกับการอ่านคะ ^_^

สำหรับใครที่เรายังไม่เคยคุยกัน สามารถแวะมาแชะฮัลโหลได้ที่

twitter.com/MsRoseQuartz

facebook.com/A.RoseQuartz

พบกันใหม่เร็วๆ นี้จ้า ม้วฟฟฟ!!!

Rose Quartz

อึ้งดามี%

ทงมหน้าไลหยันดาสิเฮเซอผู้เกิดความประทับใจ
หลังจากโดนล่าวน้อยหรินามนามว่าบัวเฟื่อน
สร้งความประทับใจที่มีอาจลิมเลือนให้

ผู้หญิงที่ถูกครหา ไม่ว่าจะจากเพื่อนสนิท
หรือจากหมอดูว่าเป็นขี้ขานทองนี้เวคัน

สิมิลึ%

%%ชะง่าตัวอะครเต%

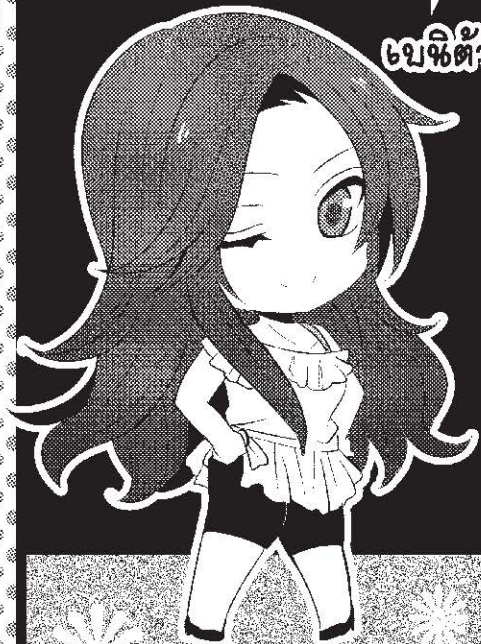
เฟื่อนสาวที่ชอบทำหน้าที่ยแ่งตะแคงรัว
และกตตันอยู่ห่างๆ อย่างท่วงๆ

เบยึเต้า

%%ชะง่าอ

ผู้หญิงหัวอ่อนที่ชอบคอยผสมโรง
ร่วมไปกับเบนิต้าเสียเรื่อย

ကလေးများအတွက်

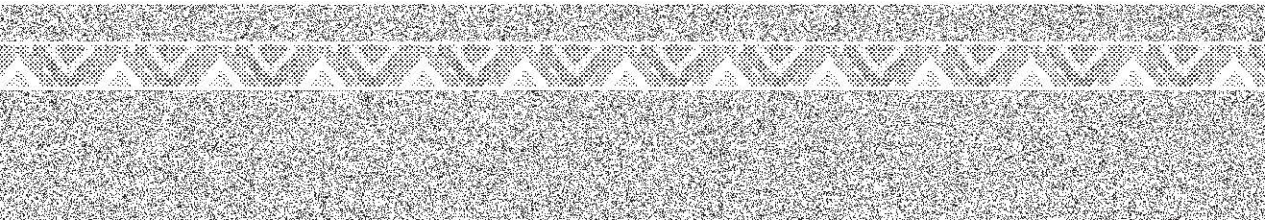
Jamsai
ประทีปใจคุณ

ตัวอย่ง

ถึงชื่อ
จะประหลาด
แต่ใจ
ไม่ประหลาด
นะ

สิริลัษ

ตัวอย่าง

ณ เซสเตอร์กริลล์ สยาม

ร้อน --^

หงุดหงิด --^^

โคตรร้อน --^^^

โคตรหงุดหงิด --^^^

ฉันก้มหน้าลงมองนาฬิกาเป็นรอบที่เท่าไรก็ไม่รู้ก่อนจะถอนหายใจ
บ้าชะมัดเลย เบนิด้าเบี้ยวฉัน!

ใกล้ถึงวันเกิดของนะนาว เพื่อนสนิทอีกคนของฉันแล้ว ฉันเลยนัด
เบนิด้ามาซื้อของขวัญให้นะนาวที่สยาม จริงๆ แล้วเราสองคนควรจะมา
ด้วยกันตั้งแต่เลิกเรียน แต่เป็นเพราะเบนิด้าติดธุระกับทางบ้านเรื่องจัดงาน
เลี้ยงธุรกิจที่บ้านอะไรเนี่ยแหละก็เลยให้ฉันมาเดินเล่นฆ่าเวลาก่อน แต่
นี่เลยเวลานัดไปตั้งชั่วโมงกว่าแล้ว ฉันยังไม่เห็นแม้แต่เงาของเบนิด้าเลย!

ฉันหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมากดโทรออกอีกรอบพลางกวาดสายตามองไปรอบๆ เป็นรอบที่เท่าไรก็ไม่รู้ก่อนจะไปสะดุดสายตากับเจ้าของ

แวนกันแดดสีชาตัวสูง

เขาจ้องหน้าฉัน

และฉันก็จ้องหน้าเขา --

นิสัยฉันไม่ใช่คนชอบหลบตาคนอยู่แล้ว โดนจ้องมาก็จ้องกลับดิ

--+

หลังจากจ้องตากันประมาณห้าวินาที จู่ๆ หมอนั้นก็ยกคิ้วให้ฉัน
รอยยิ้มบางๆ เจือที่มุมปาก

ฉันขมวดคิ้วก่อนจะเป็นหน้าหนีหันไปมองทางอื่น

ประสาทรีบเล่าเนีย รู้จักกันรีก็เปล่า แล้วจะจ้องหาพระแสงอะไร

มีทราบ ไม่เคยเห็นคนหรือไง --^

ตุ๊ดตดตดต ตุ๊ดตดตดต ท่านกำลังเข้าสู่ระบบรับฝากข้อความ...

ฉันกดตัดสายทิ้งก่อนจะเก็บโทรศัพท์มือถือใส่กระเป๋าสะพาย

ไม่รงไม่โรมันแล้ว จำไว้เลยนะ ยัยเบนิต้า เจอตัวเมื่อไหร่โดนแน่

ฉันเงยหน้าขึ้นก่อนจะชะงักกึก เมื่อจู่ๆ อีตาแวนสีชามายืนอยู่ตรง
หน้าฉันตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้

^--^ < เขา

--^ < ฉัน

"โทษนะครับ ชื่ออะไรหรือ ^_^"

จนได้สิน่า --^

คนยิ่งหงุดหงิดๆ อยู่ ทำไมต้องมาเจอพวกขี้นม้อหฬีสาวไปวันๆ

(อีกแล้ว) ด้วยนะ

"บัวเพื่อน --^" ฉันตอบหัวนๆ

หมอนั้นชะงักค้างไปราวๆ สามวิ ก่อนจะยิ้มแห้งๆ แล้วพูดต่อ

"อ้อ บัวเพื่อนหรือครับ ชื่อเก๋จัง ผมชื่ออันดามันนะ"

"แล้วไง --^"

"-O-::"

"--^จ"

"ก็...เอ่อ...คือผมเห็นคุณยืนอยู่ตรงนี้นานแล้ว ไม่ทราบว่ารอใครอยู่

รีเปล่า"

"เปล่า --^"

"อ้าว แล้วมาขึ้นทำอะไรคนเดียวล่ะครับ"

"หายใจ --^"

-O-;; < เขา

--^^ < ฉัน

"ถ้าไม่มีธุระอะไรแล้วขอตัวนะคะ --^^"

ฉันฉวยโอกาสตอนที่เขากำลังทำหน้าที่อั้งกิมที่ตัดบทก่อนจะเดินจับๆ

หนีออกมา แต่ทว่า...

"เดี๋ยวก่อนสิคุณ!"

อีตานั้นเดินตามฉันมา! งานงอกแล้วมัยยะยัยสิมิลัน

ฉันหยุดเดินก่อนจะถอนหายใจเบาๆ แล้วหันกลับไปเผชิญหน้ากับ

อีตาแว่นสี่ขาขี้นมือเป็นรอบที่สอง

"อะไร --^"

เขากอดแว่นสี่ขาออกก่อนจะสบตากับฉัน

นัยน์ตาสีเฮเซลของเขาที่มองตรงมาทำเอาฉันชะงักก็ไปกับวูบหนึ่ง

อีกส่วนที่แลดูดีเข้ารูปที่สุดคงจะเป็นปากรูปกระจับของเขา ตามมาด้วยจมูก

ที่โด่งเป็นสัน...

เออะ ละ...ละ...หละ...หล่อ... -O-;;

"คือ...ขอเบอร์หน่อยได้มัยยะ"

ฉันปรับสีหน้าทันควันก่อนจะตอบว่า

"ไม่ได้ --"

-O-III < เขา

--^ < ฉัน

ฉันเหลือบมองนัยน์ตาสีเฮเซลคู่นั้นอีกรอบแล้วยักไหล่ก่อนจะเดิน

ออกมา

อั้งไปเลยละสิ เฮอะ สมน้ำหน้า :p

จะว่าไปแล้ว จริงๆ แล้วอีตาคนเมื่อกี้ก็น้ำตาไหลล่อดิอะนะ แต่ตอนนี้

อ้ออย่าง

ฉันไม่มีอารมณ์จะเสวนากับผู้ชายหน้าไหนทั้งนั้นแหละ ว่าไปแล้วฉันยังไม่หายโกรธเลยนะ ยัยเบนินด้านะ ยัยเบนินต้า ฮืม!

"คุณ! เตี่ยวก่อนสิ"

ฉันชะงักก็ก -*-

อย่าบอกนะว่า...

ฉันค่อยๆ หันหน้ากลับไป ก่อนจะพบว่า...เขายังคงเดินตามฉันมา!!! หมอนี่ พุดตี่ๆ ก็แล้ว ยังไม่รู้เรื่องใช่ไหม คนยิ่งหงุดหงิดๆ อยู่ด้วย ต้องเอาให้ได้เลยใช่ไหม

ถ้านั้นก็ได้เลย เตี่ยวเจ้จัดให้!

นายแวนสี่ซาทำหน้าเบี้ยวประหลาดๆ นิดหน่อยตอนที่เห็นสีหน้าของฉัน

"คือ...ให้ไม่ได้จริงๆ เหรอ" เขาถาม

"ไม่ได้ ^_^"

"ทำไมอะ"

"แล้วทำไมคุณถึงคิดว่าฉันต้องให้เบอร์คุณด้วยล่ะ ^_^"

"ก็...ตอนที่ยืนอยู่ตรงนั้น ผมเห็นคุณมองมา..."

โอ้โฮ โอ้หมอนี่ กล้ามากกก

"คุณก็เลยคิดว่าฉันปิ้งคุณงั้นสิ ^_^"

"เอ่อ...ก็...เปล่าๆ แต่ว่า..." หมอนั้นตะกุกตะกักไป

"ฟังนะคะ ฉันก็เป็นคน คนมีตาอยากมองอะไรก็มองไปทั่วแหละ ทำไมจะต้องคิดว่าฉันมองคุณด้วยมึทราบ เมื่อกี้นี้ฉันมองป้ายโฆษณา ปีกไก่ทอดที่คุณยืนบังอยู่ต่างหาก เข้าใจได้เลยนะคะว่าฉันไม่ได้มองคุณ แล้วก็ไม่ได้ปิ้งคุณด้วย อยากรู้มึ้ยว่าผู้ชายประเภทไหนที่ฉันเกลียดที่สุด ก็ผู้ชายประเภทที่มีดีแค่หน้าตาแต่ชี้หม้อหลี่สาวไปวันๆ งานการไม่ทำ มีหัวไว้กั้นหู พุดจาไม่รู้เรื่องแบบคุณเนี่ยแหละ" ฉันทำท่าจะเดินหนีออกมาก่อน ชะงักก็กรอบแล้วหันหน้ากลับไปพูดกับหมอนั้นอย่างเพ็งนี่ก็ขึ้นได้ว่า "อ้อ แล้วถ้าคุณยังตามฉันมาอีกล่ะก็ ฉันจะบอกตำรวจว่าคุณพยายามล่วงละเมิดทางเพศฉัน ^_^"

ฉันยิ้มหวานให้ตบท้ายก่อนจะทิ้งร่างสูงที่กำลังอึ้งกิมกึกับคำพูดของ
ฉันยืนหัวได้อยู่ตรงนั้น

ช่วยชะมัดเลย!

ฉันบ่นพิมพ์ในระหว่างที่จะเดินกลับไปที่รถ ของขวัญก็ยังไม่ได้อะ
แถมยัยเบนิต้าก็เบี่ยนด้ออีก

*Grab somebody sexy telling her give me everything
tonight~*

เสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น ฉันควานหามันในกระเป๋าสะพายก่อน
จะก้มลงมองชื่อคนโทรมาแล้วกดรับสาย

"ไม่โทรมาอาทิตย์หน้าเลยล่ะ" ฉันว่า

(ขอโทษหะหะหะหะ) เสียงแหบของเบนิต้าดังมาตามสาย

"ไม่ยกโทษให้ได้มะ --^"

(ฉันลืมนิ้วถือไว้ที่ออฟฟิศคุณพ่อนี่นา T_T เลยกลับมาเอา นีเธออยู่
ไหนแล้ว)

"กำลังจะกลับบ้าน"

(แล้วกลับรึยัง)

"ยัง --;"

(เออ งั้นยังไม่ต้องกลับ เดี่ยวเจอกันนะ)

"หมดอารมณ์เดินแล้วอะ --;" หิว"

(งั้นเดี๋ยวเลี้ยงฟูจิ)

"ก็ได้ -O-;"

(เดี๋ยวรีบเหยียบไปให้ละกัน)

"ไม่เป็นไร -O-; ไม่ต้องเหยียบก็ได้ ฉันไม่อยากจะเห็นชาวไฮโซสาว
ดับมรณะคาราตสปอร์ต"

เบนิต้าหัวเราะคิกคักนิดหน่อยก่อนจะกดวางสายไป

สรุปฉันคงต้องหาอะไรทำฆ่าเวลาระหว่างรอเบนิต้าสินะ

หลังจากกินฟูจิและเลือกชื่อของขวัญให้แนะนำเรียบร้อยแล้ว ฉันกับเบนิต้าก็แยกย้ายกันกลับบ้าน ฉันได้เตรสสี่ขาวหวานลายดอกไม้แบบที่แนะนำชอบมาหนึ่งชุด ส่วนเบนิต้าซื้อเครื่องประดับเป็นชุดเข้ากับชุดของฉัน อ้อ...แล้วก็ยังมีติดพกด้วย เห็นเบนิต้าบอกว่าให้แนะนำเอาไว้ป้องกันตัว เผื่อว่าพี่ชายของเบนิต้าจะทำอะไรแนะนำขึ้นมา --;; (พี่ชายของเบนิต้ากับแนะนำเป็นแฟนกันนะ)

ฉันปิดมือถือก่อนจะเข้านอน เพราะพรุ่งนี้ต้องไปมหาวิทยาลัยแต่เช้า --;; เฮ้อ เปื่อชะมัด

"สวัสดีจ้าลูกสาว ^_^"

"สวัสดีค่ะคุณแม่ ^_^"

ฉันทักทายแนะนำ ส่วนแนะนำก็ตอบฉันชนะน่ารัก -O-;;

บอกก่อนว่าแนะนำกับเบนิต้าเป็นเพื่อนสนิทของฉันตั้งแต่สมัยประถม นู่นแหละ นับเวลาที่รู้จักกันก็ปาเข้าไปสิบสองปีแล้ว >_< ถึงจะบอกว่าเป็นแนะนำเป็นเพื่อนฉัน แต่ฉันกลับไม่รู้สึกว่าแนะนำเป็นเพื่อนฉันเลยสักนิด เวลาที่มองดูแนะนำความรู้สึกฉันถ้าไม่ใช่คิดว่าแนะนำเป็นน้องสาวก็คงเป็นเหมือนลูกสาวฉันมากกว่า --;; ทั้งคำพูด การกระทำ ความคิดความอ่าน รวมไปถึงความเอื้อ ฉันรู้สึกเหมือนสมองของแนะนำจะหยุดพัฒนาไปตั้งแต่อายุแปดขวบขยับงังงัง -- (ถึงแม้ว่าแนะนำจะยืนยันว่าไม่ใช่ก็ตาม)

ฉันเหลือบมองไปรอบๆ ห้องก่อนจะทิ้งตัวลงตรงที่ว่างข้างๆ แนะนำ

"ถามไรหน่อยสิแนะนำ"

"หือ -O-?"

"เธอว่าวันนี้ฉันมีอะไรแปลกๆ ปะ --;;?"

"แปลกยังไงล่ะ -O-;;?"

"ก็แบบ...อะไรที่มันแปลกๆ ตลกๆ นะ"

แนะนำขมวดคิ้วขณะที่จ้องหน้าฉัน แนะนำ ยังมีกรเซบิเข้ามาเพ่งใกล้ๆ อึก -O-

"ฉันรู้แล้ว *O*" แนะนำหัวเราะคิกคักก่อนจะกระเเทบตัวกลับไป

"วันนี้ตาข้างขวาเธอมีสามชั้นแหละ"

--;;

"แปลว่าเมื่อคืนเธอนอนเยอะอะดิ ไชม่ะ ^O^"

"คิดผิดเองแหละที่หวังฟังเธอนะ --;;" ฉันว่า

"ฟังอะไร"

เสียงแหบดังขึ้นจากทางด้านข้างของฉัน เบนิต้าเดินมาพร้อมกับ กระเป๋าใบใหม่ (อีกแล้ว) ของเธอ เธอเห็นสายตาของฉันที่มองก่อนจะรีบ แก้ว

"ใบนี้ไม่ได้ขนะ คุณพ่อซื้อให้"

"ฉันได้ว่าอะไรก็ยังละ --;;" ฉันถาม

"ก็นั่นละ บอกไว้ก่อน แล้วนี่คุยอะไรกันอยู่" เบนิต้าทิ้งตัวลงนั่งข้าง นวนาวอีกฝั่งก่อนจะทำคางแล้วหันหน้ามามองฉัน ริมฝีปากที่แต้มด้วย ลิปกลอสของเบนิต้าเผยขึ้นเล็กน้อย

จะเอ็กซ์ไปไหนเนีย --;;

"เปล่าหรือก ก็แค่รู้สึกเหมือนวันนี้จะโดนมองแปลกๆ" ฉันตอบ

"แปลกยังไง"

"ไม่รู้สิ มันแปลกๆ นะ - -"

"--;;" ฉันว่าที่แปลกน่าจะน่าจะเป็นเธอมากกว่าละมัง" เบนิต้ายิ้ม ขำพลางส่ายหน้าไปมา

"ลิมิลัน >O<lll"

จู่ๆ น้ำตาล เพื่อนคนหนึ่งในเซกชั่นก็ตะโกนเรียกฉันเสียงดังลั่น ฉัน หันไปมองอย่างตกใจ

"ลวิสต์น้ำตาล วันนี้เธอทักฉันซะอย่างกับกลัวคนอื่นจะไม่รู้จักฉันเลย นะ ^_^" ฉันกัด

"เธอไซมัย เมื่อกวานนี้ละ! ไซเธอไซมัย"

2

"หา -O-?"

อะไรของน้ำตาลหว่า...

"ต้องเป็นเธอแน่ๆ ไซ่แน่ๆ ฉันจำชื่อแมลงวันบนจมูกเธอได้ ไม่อยาก
จะเชื่อเลย หมั่นได้ชะมัด ขอสักทีเถอะ" พุดจบจู่ๆ น้ำตาลก็เอาสันหนังสือ
ทูปฉัน (เบาๆ) ด้วยสีหน้าหมั่นได้สุดๆ

"เฮ้ย โอ๊ย >O< ไรอะ ตีฉันทำไมเนี่ย >O<" ฉันโวย

"ทำไมเธอกล้าพูดกับฉันตามันแบบนั้น TTATT"

"อะไรมันๆ นะ -O-?"

"อันตามันไง ทำไมเธอถึงใจร้ายกับฉันตามันได้ขนาดนั้น TTOTT
นี่เนอะๆ"

ว่าแล้วน้ำตาลก็ทูปฉันต่ออีกสองบ๊าบ ฉันใช้มือปิดป้องพัลวัน

"เฮ้ย เตี่ยวก่อนดิ มาถึงก็ใช้แรงอย่างเดียวเลย ฉันยังไม่รู้เลยว่าเธอ
หมายถึงอะไร ทะเลเหรอก" ฉันถามน้ำตาลงๆ

"เธอไม่รู้จักอันตามันเหรอก"

"-_-;; รู้จักสิ ก็ทะเลใจ"

"ไม่ใช่ คนต่างหากยะ"

"ถ้าเป็นคน ฉันรู้จักแต่อนันดา -.- คนเดียวกันปะ"

"=()=I?I? ล้อฉันเล่นปะเนี่ย"

"(- -)(- -)(- -)(- -)"

"เตี่ยวะนะ จริงอะ เธอไม่รู้จักอันตามันจริงๆ เหรอก"

"ไม่อะ เพื่อนเธอเหรอก แล้วฉันเคยไปคุยกับเขาเมื่อไหร่ ทำไมจำ
ไม่เห็นได้เลย -_-;;"

น้ำตาลเอามือตีหน้าผากตัวเองเสียงดังแปะ

"ปิดโธ่เฮ้ย! TAT"

"อะไร -_-?"

"เอาจริงๆ เลยนะ นี่เธอไม่ได้แกล้งฉันไซ่มัย"

"--๑ เปล่านี้"

เบนิต้ากับนะนาวมองอากัปกรณ์ของน้ำตาลก่อนจะหัวเราะคิกคักกันสองคน

"ทำอะไร --๗" น้ำตาลถามตาขวาง

"เปล่า" เบนิต้าตอบก่อนจะกลอกตามองนะนาวที่กำลังยื่นนมยืม

"ตกลงเธอไม่รู้จักอันตามันจริงๆ ไช้มะ" น้ำตาลถามย้ำ

"ก็ถ้ารู้จักแล้วจะถามเหรอกว่าใคร --๗"

"ประเทศไทยตอนนี้ยังมีคนไม่รู้จักอันตามันด้วยเหรอก" น้ำตาลพิมพ์กับตัวเองงงๆ ก่อนจะหันหน้ามาทางฉัน "มานี้เลย"

"ฉันเหรอก -๐-๑" ฉันถามพลางชี้นิ้วมาที่ตัวเองอย่างงงๆ

"ทั้งสามคนนั่นแหละ มานี้เลย"

"แต่อาจารย์กำลังจะเข้าแล้วนะ" นะนาวค้ำหน้าขึ้นมา

"สายสักสิบห้านาทีจะตายมัยล่ะ --"

"มะ...ไม่ตาย (. .)"

"อย่าดูถูกสาวฉันนะ --๗" ฉันจ๋า น้ำตาล

น้ำตาลส่ายหน้าก่อนจะพาฉัน นะนาว และเบนิต้าไปที่ตึกไอที -๐- ทันทีที่เจอคอมพิวเตอร์เครื่องที่วางอยู่ น้ำตาลก็หึ่งกันลงนั่งจุ่มปุ๊กตรงหน้าคอมฯ ก่อนจะเสิร์ชหาคำว่า 'ดูทีวีย้อนหลัง' เมื่อได้หน้าเว็บที่ต้องการแล้วเธอก็ลุกขึ้น

"ยัยบัวเพื่อน! เธอมานั่งนี้"

"-๐-;; หา? ฉันเหรอก"

"จะใครชะอีกล่ะ ก็เธอนั่นแหละ เร็วๆ --๗"

ฉันทำหน้างงก่อนจะเดินไปนั่งเก้าอี้อย่างว่าง่าย ทำไมน้ำตาลถึงเรียกฉันว่าบัวเพื่อน ว่าแต่ว่าไอ้บัวเพื่อนนี่มันคูนๆ ชอบกลยังงี้ก็ไม่รู้ ฉันขมวดคิ้วนิดหน่อยก่อนจะยกหูฟังขึ้นใส่ สายตาจ้องมองหน้าจอคอมพิวเตอร์

'สำหรับรายการหลอกเล่นๆ วันนี้ ดารารับเชิญของเราคือพระเอกหนุ่มไฟแรงสูง นาทีนี่คงไม่มีใครไม่รู้จัก 'อันตามัน' หรือกใช้มัยครับ เพื่อให้เป็นการเสียเวลาขอเชิญคุณอันตามัน บริรักษ์ครับ'

'สวัสดีครับ ^_^'

บนจอปรากฏภาพหนุ่มหน้าใสคนหนึ่ง ฉันทมวดคิ้วก่อนจะยื่นหน้าเข้าไปจนแทบจะเห็นรูจมูกบนทะลุผ่านจอคอมฯ

หน้าคู้่นๆ...

'เออละ อย่างที่เกริ่นไปตั้งแต่อาทิตย์ก่อนว่ากติกาสําหรับอาทิตย์นี้คือ 'ขอเบอร์' เราจะมาดูว่าภายในเวลาสองชั่วโมงนี้ หนุ่มอันตามันของเราจะขอเบอร์สาวได้ที่คน AOA แล้วค่อยเข้าไปเฉลยว่ามาจากรายการหลอกเล่นๆ ของเรา ซึ่งถ้าภายในเวลาสองชั่วโมงนี้ อันตามันสามารถขอเบอร์สาวได้ห้าคนขึ้นไป อันตามันจะได้รับเงินสดหนึ่งแสนบาทไปเลยครับ! อ๊ะฮ้า! อย่างที่รู้กันอยู่แล้วนะครับว่ารายการของเราเป็นรายการถ่ายทอดสด ดังนั้นรับรองว่ารายการของเราไม่มีการเทียมกันมาก่อนแน่นอน สถานที่ถ่ายทำของเราในวันนี้ก็คือบริเวณสยามสแควร์ ซึ่งทีมงานของเราแอบซ่อนกล้องและไมค์ไว้ตามจุดต่างๆ รวมไปถึงยังมีกล้องซ่อนอยู่ตามร้านค้า เพราะฉะนั้นจึงเป็นการยากที่เหยื่อของเราจะหลุดรอดพ้นจากสายตาไปได้ เออละ ทีนี้มาดูกันว่าสาวคนไหนจะเข้าตาหนุ่มอันตามันของเราครับ'

ว่าแล้วพิธีกรหัวทองก็เดินตุ้มๆ ตามตุ๊ดอิตาอันตามันที่หยิบแว่นสีขาขึ้นมาสวม โดยนายพิธีกรหัวทองแกลังทำเป็นยืนดูของอยู่หลังต้นไม้ ส่วนช่างกล้องก็ยืนอยู่ไม่ไกลจากจุดที่อิตาอันตามันยืนอยู่เท่าไรนัก

ตรงนี้อันจำได้... หน้าโรงหนังลิโต้

สาวน้อยรายแรกที่เสร็จไปก็คือสาวมหาวิทยาลัยที่ทันทีที่เห็นอันตามันก็แทบจะลมใส่ แถมพออันตามันขอเบอร์ก็แทบจะจุดใส่พานถวายหัวให้ *- แต่พออิตาพิธีกรออกมาเฉลยเท่านั้นละ ชีก็เงินม้วนตัวนกันเลยทีเดียว ส่วนนางที่สองก็เป็นเด็กมหาวิทยาลัยเช่นกัน แต่ได้เปลี่ยนสถานที่เป็นหน้าร้านดีเจสยาม ซึ่งสาวนางนี้ไม่ผิดจากรายแรกเท่าไรที่แทบจะกดเบอร์ให้อันตามันทันทีที่เขาขอ แล้วพอถูกอิตาหัวทองเฉลย ชีก็หัวเราะชะ ยังมีกรบอกรว่า 'ก็ว่าอยู่ พี่เค้าเป็นดาราก็มาขอเบอร์หนูไปทำไม'

หลังจากนั้นอิตาหนวดก็พานายอันตามันเคลื่อนย้ายสถานที่ไปเรื่อยๆ

